

avtotehna

GLASILO

Št. 5

LETO 1

NOVEMBER 1975

29.
november,
praznik
revolucije

Ko letos praznujemo trideseto obletnico osvoboditve izpod fašističnega jarma, tridesetletnico konca naše krvave, a svetle borbe, se moramo posebej slovesno spomniti na 29. november. Res da je preteklo 32 let od zgodovinskega 29. novembra 1943. leta. Res pa je tudi, da bi bilo leto 1945 lahko drugačno, če naši narodi ne bi že takrat pred vsem svetom na zasedanju AVNOJA, sredi krvave vihre povedali, zakaj teče pri in da je ni sile, ki bi ob koncu vojne uspela stvari predrugačiti. Rezultat je tu — naša revolucija, naša borba in njena krona AVNOJ 1943 — že 30 let svobode, miru in dela, ogromnega dela, od izgradnje porušene domovine preko prvih korakov samoupravljanja, izgrajevanja socializma do današnjega samoupravnega socializma. V vsem tem času se naša revolucionarna borba ne ustavlja, temveč teče naprej, išče nove poti, izgrajuje človeka in vso našo družbo.

Vse pa seveda ni šlo tako gladko. Mnogi so nas hoteli uničiti, ali z orožjem ali gospodarsko. Naši narodi, naš delavski razred, prekaljen v borbi in pod vodstvom ZK Jugoslavije s tovarišem TITOM na čelu pa so vse težave in pritiske vzdržali in jih prebrodili.

Danes, po tolikih letih, resnično bolj sproščeno ne pa brezbrizno gledamo v našo bodočnost. Ne brezbrizno zato, ker smo še vedno mnogim trn v peti, ne samo zaradi naših uspehov, naše preobrazbe družbe in odnosov doma, temveč tudi zaradi naših stališč in borbe zunanji naših meja. Vsi dobro vemo, da je Jugoslavija pobudnik politike neuvrščenosti, kar pomeni, da bi morali biti tudi drugi narodi taki, kot smo mi, sami svoj gospodar in enakopravni v svetu.

Vse to so dejstva, katerih ne bi bilo, če ne bi bilo naše borbe, naše revolucije, sredi katere so 29. novembra 1943. leta na zasedanju AVNOJ naši narodi postavili temelje naši stvarnosti danes, kot je dejal tovariš Tito: »Danes sami upravljate svoje podjetje, sami razpolagate s tem, kar ustvarite, zato mora biti naš delavski razred bolj enoten, da bo dosegel še večje uspehe v enotni socialistični skupnosti Jugoslavije.«

To je 29. november!

Savo Žigon

Družbeno ekonomski položaj zunanje trgovine in Avtotehna

Zavedajoč se dejstva, da je naše podjetje organizacija združenega dela, ki se bavi z zastopniško dejavnostjo in je kot taka zelo zainteresirana za pravo mesto v našem gospodarstvu, je bil dne 6. 10. 1975 sklican razširjeni poslovni svet generalnega direktorja z eno samo točko dnevnega reda:

Družbenoekonomski položaj zunanje trgovine z vidika njene ustavne organiziranosti in vloge podjetij za zastopanje tujih firm v novi ustavni luči in gospodarski stabilizaciji.

naj se za skupno nastopanje na tujem tržišču. Posebno skrb je treba posvečati boljšemu in regionalnemu usmerjanju izvoza in uvoza. Mislim na izvoz na konvertibilno področje, racionalno substitucijo uvoza in sodelovanje z državami v razvoju.

Restriktijski ukrepi so pripeljali Avtotehno v težak položaj. Le-ti pa ne bi smeli premočno prizadeti našega zastopniškega dela; zato moramo težiti za tem, da se poenostavi povezava uvoza in izvoza ter se omogoči, da TOZD združujejo svoje interese za povečanje izvoza in koriščenje pravic pri uvozu s samoupravnimi sporazumi.

Če iz teh stališč ocenjujem sedanje stanje v Avtotehni, moram ponoviti nekaj dejstev. V dolgoletnem anarho-liberističnem odnosu do zunanje trgovine so se z zastopanjem bavili vsi. Tako od resničnih zastopnikov do turističnih in proizvodnih podjetij, univerz, institucij in drugih. V interesu Avtotehne je, da zastopnik dobi svoje mesto v družbi. Pojem zastopnika moramo poskušati definirati ne samo sami zase, ampak ga plasirati tudi na drugih področjih, kjer se govori o zastopnikih, a se jih meče v isti koš z uvozniki in izvozniki. Zastopniki so sedaj v zelo neperspektivnem položaju. Na sestanku v Zagrebu, kateremu sem prisostvoval, je bila posebej organizirana skupina, ki je pripravila pripombe na sedanji zakon o zunanjetrgovinskem poslovanju. To delo je bilo že opravljeno in cilj je, da najdemo mesto v ustreznem trendu transformacije v naši družbi. Bolj plastično prikazano:

Zastopnik se bavi s plasmanom, konsignacijo in servisom. Pod plasmanom razumemo izvoz, kooperacijo, prenos

pred nas srednjeročni družbeni plan? Želim vas seznaniti z zaključki, kateri bi se morali izvajati, da bomo to lahko dosegli kot zunanjetrgovinsko podjetje. Poudarjam tudi, da je potrebna maksimalna angažiranost vseh notrajnih sil, če hočemo povečati izvoz.

Občutno so se poslabšali odnosi v zunanjetrgovinski menjavi, padel je izvoz, kar predstavlja v tem trenutku enega največjih ekonomskih in političnih problemov.

Prizadevati si moramo, da se poveča izvozna dinamika, in sicer morajo v ta namen sodelovati vse proizvodne in vse zunanjetrgovinske organizacije.

Ugotavljamo, da kljub temu, da je od sprejetja ustave preteklo že več kot leto dni, zunanjetrgovinske organizacije še vedno niso naredile koraka naprej k uresničenju ustave, mislim na 43. člen, ki govori o povezavi med proizvodnjo in prometno sfero.

Ugotovljeno je, da heterogenost zunanje trgovine narekuje ustreznejšo organizacijo TOZD v smeri njihove specializacije, ki bi omogočila primerno povezovanje s proizvodnjo.

Teži in zahteva se od zunanjetrgovinskih podjetij na območju Ljubljana-Center, da se bolj organizirajo v smislu zastopanja na domačem in na tujem tržišču. Združujejo

Uredništvo »Glasila« smatra za svojo dolžnost obvestiti naše bralce o vsebini referata (ZARADI POMANJKANJA PROSTORA V SKRAJŠANI IN ZAOKROŽENI OBLIKI), ki ga je podal v. d. generalnega dir. tovariš ing. Zdenko Fux. Zakaj?

Ce boste skrbno prebrali, boste že iz referata dobili odgovor: »Mobilizirati razmišljanja nas vseh, ki delamo v organizaciji, katere perspektive odredjajo restrikcije in administracija, ne pa trgovina.«

Pobudo za razmišljanja o taki situaciji je dala že mestna konferenca ZK Ljubljana, ki je 1. 10. 1975 sklicala posvet direktorjev in sekretarjev OOOZ zunanjetrgovinskih podjetij. Tam pa tudi naš zvezni gospodarski zbornici je bil ta referat podan kot vprašanje, kakšni so izgledi, da se obstoječa kritična situacija premakne z mrtve točke.

Avtotehna je v Jugoslaviji največji kolektiv, ki se ukvarja izključno z zastopanjem, saj zaposluje 700 ljudi in v zvezi s tem se pred nas postavlja vprašanje, ali smo zmogni glede na restrikcije, ki se bodo še nadaljevale (verjetno bo v naslednjem letu uvoz pogojen z izvozom 100 : 100), delati in poslovati tako, da bomo imeli svoj vsakdanji kos kruha. Ali smo v stanju, da ta trend vzdržimo, trend, ki ga postavlja

V IMENU DRUŽBENOPOLITIČNIH ORGANIZACIJ AVTOTEHNE VAM VSEM, DRAGI BRALCI, ČESTITAMO K PRAZNIKU REVOLUCIJE, 29. NOVEMBRU.

Uredništvo

(Nadaljevanje na str. 2)

Predstavljamo vam novega generalnega direktorja

Tov. FUX se je rodil leta 1926 v Metliki. Druga svetovna vojna ga je zatekla v 6. razredu gimnazije. V NOV je aktivno sodeloval od začetka. V letih 1944—1945 pa je v SZ končal vojno učiteljsiše. Leta 1954 je diplomiral na elektrofakulteti v Ljubljani, aktivno službo v Jugoslovanskem vojnem letalstvu pa je končal leta 1961 kot major. Potem je sodeloval pri ustanovitvi in vodenju podjetja Adria-Aviopromet in pri gradnji velike cementarne v Indiji. V Metalki je nastopil službo leta 1967 kot direktor sektorja za uvoz in izvoz opreme in strojev.

1. 1. 1974 je tov. FUX nastopil službo pri nas, in sicer na delovnem mestu direktorja sektorja komercialnih vozil. Dolžnost v. d. generalnega direktorja je opravljal zadnjih šest mesecev letošnjega leta.

Že od rane mladosti je bil družbenopolitično aktiven in kot tak bil sprejet v vrste ZK leta 1944.

Uredništvo

DRUŽBENO EKONOMSKI POLOŽAJ

(Nadaljevanje s strani 1)

bolje posvečati se še čemu drugemu. Kot subjekt se ne bomo proti njemu servilno obnašali. Principali morajo v Jugoslaviji kupovati robo, ker ser bo odstotek izvoza verjetno povečal na 100:100.

Danes ni oportuno niti politično niti ekonomsko, da bi kateri od principalov iskal drugega zastopnika v Jugoslaviji.

Pri Boschu je podobno le je tudi pri njem trenutno nenjem s čim nastopati. Trend gativen. V TOZD Elektropros to razliko, da imamo pri izvodih je zaposlenih 70 ljudi. V centru Ljubljane smo zgradili novo halo, ki nas je stala več kot 2 milijardi S din in s servisiranjem ne bomo mogli pokrivati amortizacije in dohodkov ljudi, ki bodo tam zaposleni. Boschu je potrebno jasno povedati, da je ta znesek komaj pokrit z 10-letnim sodelovanjem in če ne bo kupoval pri nas, tudi ne bo plasiral svojih proiz-

vodov. Če je torej temu tako, mi ne bomo imeli česa servisirati. Cilj je pritisk na principal v tej smeri. Mi damo na razpolago halo in naj v njo investira kapital, tehnologijo, vse drugo bomo pod pojmom plasmana delali sami. V tovarni Bosch je zaposlenih veliko naših zdomcev, dobro kvalificiranih, ki bi lahko dobro delali tudi pri nas.

Ista situacija je pri TOZD Elektronika, maziva, ind. naprave, uvoz-izvoz. Ta TOZD ima več manjših principalov in aktivnost vsakega se posebej pozna. Valvoline npr. intenzivno išče blago za izvoz, ker ima predpisane pogoje izvoz — uvoz 100:100. Konkretno v tem primeru ugotavljamo, da se tuji hitreje vključujejo v naše dogajanje.

Restrikcije so torej močno omejele našo poslovno dejavnost. Padli smo s prometom, trend je negativen, vendar mi kot zastopnik restrikcije sa-

mo pozdravljamo, ker nam pomagajo, da se menja mentaliteta naših partnerjev. Iz restrikcij moramo izvleči korist in sicer večji izvoz, kar pa je splošen družbeni interes.

Naša notranja trgovina se je lepo razvila in če bomo imeli dovolj sredstev za obratna sredstva in za razširitev poslovnega prostora, bo mo dobro poslovali. Vendar pa notranja trgovina ni več podaljšana roka zastopstva, kar je bila ob ustanovitvi.

Nahajamo se torej v situaciji, v kateri iščemo našo ek-sistenco. Vsi od posameznika naprej moramo principalom to prezentirati, da bodo vedeli, da tisti, ki bo pri nas kupoval, bo lahko tudi prodajal.

Delujmo v pravi smeri in sicer je važno, da nas tuji ne izigravajo. V ta namen je treba z zakonom preprečiti, da bi principal v Jugoslaviji dobil drugega zastopnika z ugodnejšimi pogoji. Število zastopnikov se mora zožiti. Z zastopanjem naj se bavijo tisti, ki poleg tega nekaj nudijo (servis, skladišča itd.). Dohodek, ki ga ustvarimo, mora biti na razpolago servisni in konsignacijski dejavnosti in pa smiselni substituciji uvoza z domačo proizvodnjo.

Mi torej vidimo naš cilj v zastopanju, razširjeni produkciji, povečanju skladišč in servisov. Vsi moramo vedeti, da brez izvoza ne moremo živeti, ne izpuščajmo tudi nobene možnosti horizontalne integracije.

Na zaključku postavljamo vprašanje, kakšni so izgledi, da bi se obstoječa kritična situacija premaknila z mrtve točke, ker nas bo ukrep prizadel. Ne gre samo za ljudi, ampak tudi za družbeni interes.

Mnenja sem, da v taki situaciji, v takem pritisku na principale ni mogoče, da dela en sam, vsi moramo razumeti in vsak referent se mora čutiti odgovornega, da če ne bo kupoval, ne bo plasiral. Navzven moramo dokazati, da nam restrikcije pomagajo. Če bomo pozitivni trend znali pravilno izkoristiti na vseh nivojih, bomo dosegli zase vsebino dela, vsem, kar nas je, pa dovolj kruha.

ŠJ

Gen. dir. Zdenko Ing. Fux

Naši 9-mesečni poslovni rezultati

Da bi bili vsi člani OZD Avto Tehna obveščeni o doseženih poslovnih rezultatih po TOZD in OZD za letošnje 9-mesečno obdobje, objavljamo nekatere najpomembnejše elemente poslovanja. Podatki so povzeti iz periodičnega obračuna za 9-mesečno obdobje. Doseženi poslovni rezultati so primerjani tudi s planom za isto obdobje. Zaradi boljšega pregleda in medsebojne primerjave so podatki prikazani v tabeli.

Za lažje razumevanje posameznih postavk v tabeli dajemo kratka pojasnila:

Celotni dohodek vsebuje: celotno realizacijo — prodajo blaga in storitve, dohodek od rasti, izredne dohodke in dohodke iz naslova popravka finančnega rezultata.

Skupni poslovni stroški vsebujejo: porabljeni material, proizvodne storitve drugih, dnevnice, reklamo, propagando, reprezentanco, druge materialne stroške, amortizacijo, nabavno vrednost realizirane blaga, popravke

finančnega rezultata in izredne izdatke.

Dohodek podjetja dobimo, če od celotnega dohodka odštejemo skupne poslovne stroške. Doseženi dohodek se razdeli: za pokritje pogodbenih in zakonskih obveznosti, za bruto osebne dohodke in sklade podjetja za razširjeno reprodukcijo.

Pripominjamo, da so v skupnih poslovnih stroških TOZD zajeti tudi poslovni stroški DSSS, v bruto osebnih dohodkih TOZD pa so zajeti tudi bruto osebni dohodki DSSS. Prav tako so v skupnem številu zaposlenih po TOZD upoštevani po ključu tudi delavci DSSS. Prikazani poslovni rezultati po TOZD so tako dokončni.

Če malo bolj vsebinsko in primerjalno s planom pogledamo podatke na tabeli, vidimo, da niso razveseljivi. Nobena TOZD ni izpolnila plana celotnega dohodka, niti dohodka. Celotni dohodek je bil dosežen v primerjavi s planom s 77 %, poslovni

stroški z 78 %, bruto osebni dohodki pa z 93 %. Ti nesorazmerni porasti so vplivali na znižanje ostanka dohodka, ki je v primerjavi s planom dosežen samo s 45 %. Če poslovni rezultat 9 mesečnega obdobja primerjamo s polletjem, vidimo, da poslovnost podjetja stagnira. V polletju je znašal ostanek dohodka za sklade 11,213.000 din, v 9-mesečnem obdobju pa 10,888.000 din, to je manj za 325.000 din. Občutno se je poslabšalo tudi delitveno razmerje, saj znaša v tem obdobju 74 % OD: 26 % skladi.

Res je, da so deloma vplivali na poslabšanje poslovnega rezultata objektivni razlogi — zaostritev zunanjetrgovinskega režima in drugi stabilizacijski ukrepi na področju gospodarstva, res pa je tudi, da smo za poslabšanje poslovanja odgovorni tudi sami, in to prav vsi, vsak na svojem delovnem mestu, ker smo premalo akcijski in se v samem poslovanju še ni-

smo pričeli obnašati stabilizacijsko. V Glasilu št. 3 je program, ki je bil sprejet s bil objavljen obsežen akcijski strani CDS. V številki 4 ni nobenega prispevka o tako pomembnem sprejetem aktu, pa nam je prav ta kažipot za produktivnejše, ekonomičnejše in rentabilnejše poslovanje. V listu bi morali nameniti gospodarski problematiki iz akcijskega programa vsaj toliko prostora kot smo ga družbeni prehrani, pa ga nismo.

Mnenja smo, da so objavljeni rezultati za 9-mesečno obdobje dovolj zgovorni in nas vse opozarjajo, da se bomo morali takoj in z vso resnostjo in prizadevnostjo spoprijeti z vsemi tistimi ovirami, ki zavirajo naš napredek, ali z drugimi besedami povedano, dosledno bomo morali realizirati sprejeti akcijski program in aktivirati notranje obstoječe rezerve, ki jih ni malo.

PREGLAD DOSEŽENEGA CELOTNEGA DOHODKA, STROŠKOV, DOHODKA IN DELITVE DOHODKA PO PERIODIČNEM OBRAČUNU OD 1. I. DO 30. IX. 1975 V PRIMERJAVI S PLANOM ZA ISTO OBDOBJE

v 000 din

Elementi	TOZD I			TOZD II			TOZD III			TOZD IV			TOZD V			PODJETJE SKUP.		
	plan	real.	indeks	plan	real.	indeks	plan	real.	indeks	plan	real.	indeks	plan	real.	indeks	plan	real.	indeks
CELOTNI DOHODEK	182.154	128.882	71	167.534	137.993	82	64.301	49.897	77	101.971	95.878	94	157.500	106.888	68	673.460	519.538	77
SKUPNI POSLOVNI STROŠKI	162.000	113.580	70	154.169	127.094	82	52.098	44.121	85	91.743	86.400	94	143.734	97.166	67	603.744	468.361	78
DOHODEK	20.154	15.302	76	13.365	10.899	81	12.203	5.776	47	10.228	9.478	92	13.766	9.722	71	69.716	51.177	73
Delitev dohodka:																		
— pogodbene obveznosti	1.107	321	29	465	230	49	259	123	47	488	324	66	1.063	1.371	129	3.382	2.369	70
— zakonske obveznosti	2.532	2.153	85	1.719	1.244	72	1.176	654	56	913	1.285	141	1.996	1.446	72	8.336	6.782	81
— bruto osebni dohodki	9.053	8.921	98	8.592	8.490	99	5.882	4.685	80	4.465	4.939	111	5.583	4.103	73	33.575	31.138	93
— ostanek dohodka za sklade	7.462	3.907	52	2.589	935	36	4.886	314	6	4.362	2.930	67	5.124	2.802	55	24.423	10.888	45
ŠTEVILO ZAPOSLENIH	229	199	87	223	197	88	139	113	81	123	103	84	110	98	89	824	710	86
DELITVENO RAZMERJE:																		
osebni dohodki : skladi	55 : 45	70 : 30		77 : 23	90 : 10		55 : 45	94 : 6		51 : 49	63 : 37		52 : 48	59 : 41		58 : 42	74 : 26	

naša predstavništva

SPLIT

predstavništva obavljaju četiri osobe.

Predstavništvo dakle u takom stanju radi uglavnom na prodaji predmeta iz zastupničkog programa Avtotehne.

Područje na kojem ovo predstavništvo radi prilično je veliko čitav jedan krug čijeg središte bi bio Split a obod bi tekao od Zadra preko Sinja, Livna, Imotskog čak do Dubrovnika. Dalje preko otoka sve natrag do Zadra. Predmete koje prodajemo, isporučuju se iz konsignacionih skladišta u Ljubljani ili Beogradu. Tako na primer rezervne delove, kako OPEL ili FIAT OM, dok kućanske aparate Bosch isporučujemo direktno iz naše podkonsignacije u Splitu.

Koristim ovu priliku i predlažem, da se u našem predstavništvu popuni radno mesto »komercijalnog referenta TOZD IV.« radi obrade programa na ovom dijelu obale. Osim toga uveren sam, da bi bilo vrlo dobro, da se ovo predstavništvo dopuni registracijom za obavljanje poslova prodaje na veliko i malo.

Ante Cević

Šef predstavništva
Ante Cević

Predstavništvo Avtotehne u Splitu počelo je sa radom početkom 1970 godine. U samom početku u tom predstavništvu bila su zaposlena tri službenika. U aprilu 1975 godine primili smo još jednog. Tako danas sav posao

Uspešna predstavitev Avtotehne

Da informiramo širšu javnost o našem podjetju, in sicer kako smo veliki, s čim se bavimo, kako se vključujemo v naše gospodarstvo in kaj pomenimo kot veliko, specializirano zastopniško podjetje, smo se odločili, da se predstavimo širšemu auditoriju.

To nam je uspelo dne 26. 10. 1975 na stadionu Olimpije v odmoru nogometne tekme Olimpija — Dinamo. Pred 12.000 gledalci smo prezentirali del našega zastopniškega programa in sicer vozila OPEL in FIAT.

Ko so ta vozila krožila okoli zelenega igrišča, so gledalci poslušali tekstualni del naše predstavitve. Zvedeli so, da je Avtotehna kot specializirano zastopniško podjetje s svojimi 700 zaposlenimi največje tako podjetje v Jugoslaviji. Dalje, da ima naše podjetje 28.700 m² konsignacijskih skladišč in servisov, da so naše skupne zaloge v konsignacijah vredne 11 milijonov dolarjev. Ni-

smo pozabili povedati, da sodelujemo v izvozu, in sicer za letošnje leto v višini 11 milijonov dolarjev. Ta auditorij je zvedel tudi, kako smo organizirani, da je podjetje sestavljeno iz petih TOZD in DSSS in predstavništev v vseh večjih mestih Jugoslavije.

Seveda smo vsako na igri-

šču prisotno vozilo tudi predstavili. Najprej Kadett City, pa Kadett Standard, Rekord, Commodore, Ascono, dva Fiat kamiona 1,5 tone in naša dostavna vozila z napisi drugih naših zastopstev.

Toliko na kratko, saj tudi slike povedo veliko.

Uredništvo

Naše predstavništvo v Splitu

Rekli so:

Prerokovali so, nekateri še zmeraj govoriijo, da bomo razpadli, zgodilo pa se je ravno narobe — dosegli smo še večjo enotnost.

STANE DOLANC,
sekretar IK predsedstva CK ZKJ

Za tiste, ki spijo, nihče ne ve.

ANDREJ JEMEC
slikar

O prispevkih in davkih

Najširši krog naših delavcev gotovo zanimajo predvsem prispevki, ki jih delavci plačujemo iz svojih (bruto) osebnih dohodkov, saj je od višine teh prispevkov neposredno odvisna višina (neto) osebnih dohodkov, ki jih prejemo na hranilne knjižice.

Letos poteka drugo leto, kar delavci financiramo samoupravne interesne skupnosti na področju družbenih dejavnosti s prispevki iz svojih osebnih dohodkov, na nov način.

Sklepanje družbenih dogovorov in samoupravnih sporazumov ter sklepanje posameznih samoupravnih interesnih skupnosti je očitno v teh prvih letih težavno in zato zamudno. Tako smo za vse stopnje prispevkov za financiranje skupne in splošne porabe v letu 1975 zopet izvedli z zamudo, šele v mesecu aprilu. Takrat smo morali opraviti obsežen proračun prispevkov in davkov iz osebnih dohodkov.

Oglejmo si zdaj, kakšne prispevke smo takrat in doslej plačevali delavci, ki delamo s polnim delovnim časom. Pri tem bomo zanemarili tudi posebne stopnje prispevkov, ki se plačujejo iz osebnih dohodkov delavcev, ki delajo s skrajšanim delovnim časom, upokojnenci, delavci za delo izven rednega delovnega časa, od drugih prejemkov ipd., ker bi bilo obravnavanje vseh teh prispevkov in posebnih stopenj preobsežno.

Z dogovarjanjem med samoupravnimi interesnimi skupnostmi na posameznih področjih in s solidarnostnim prelivanjem sredstev med enakovrstnimi samoupravnimi interesnimi skupnostmi je bila za leto 1975 dosežena tolikšna uskladitev, da vsi delavci v Sloveniji prispevamo za zadovoljevanje skupnih potreb iz svojih osebnih dohodkov enak delež — 29,60 odstotkov. Pri tem delavci na posameznih področjih prispevajo za posamezne interesne skupnosti različne deleže (odstotke) iz osebnih dohodkov, vendar le v okviru enotne skupne stopnje 29,60 %.

Nemogoče nam je na tem mestu navesti stopnje prispevkov za vse občine, v katerih delajo in stanujejo naši delavci v Sloveniji. Prispevke obračunavamo za 20 slovenskih občin, od katerih imajo le ljubljanske občine enotne stopnje, ki so:

Prispevek za financiranje Ljubljana	
temeljne izobraževalne skupnosti	4,81 %
kulturnih skupnosti	1,28 %
telesno kulturne skupnosti	0,58 %
socialnega varstva	0,58 %
temeljne skupnosti otroškega varstva	0,17 %
zveze skupnosti otroškega varstva	2,23 %
zdravstvenega varstva in zavarovanja	8,01 %
invalidsko-pokojniškega zavarovanja	11,80 %
SKUPAJ	29,60 %

Pripomniti moramo, da so doslej delavci, ki delajo in živijo izven republike Slovenije, plačevali prispevke iz osebnih dohodkov po stopnjah, ki veljajo v sedežu temeljne organizacije združenega dela, vendar so bili v letu 1974 in začetkom leta 1975 različni ter smo morali poračunati razlike za 4 mesece letošnjega leta.

Seveda smo tudi za delavce izven Slovenije nakazovali obračunane prispevke iz njihovih osebnih dohodkov samoupravnim interesnim skupnostim na področjih, kjer delajo in živijo oziroma živijo njihove družine.

To pomeni, da smo praktično vsi delavci AVTOTEHNE doslej ob enakem bruto osebnem dohodku prejeli enak neto osebni dohodek (izplačilo pa je kljub temu različno zaradi samoprispevkov, za katere se zmanjša neto osebni dohodek), čeprav smo posameznim samoupravnim interesnim skupnostim vsak na svojem področju plačevali različne odstotke prispevkov — vendar le v okviru enake skupne stopnje prispevkov — 29,60 %, kar pa ne velja več od 1. avgusta 1975 dalje.

PRISPEVKI PO KRAJU STALNE ZAPOSLITVE

V Uradnem listu SFRJ št. 36 z dne 25. julija 1975 pa je bil objavljen Zakon o uporabi predpisov in o reševanju kolizij (nasprotij) med republiški in pokrajinskimi zakoni na področju davkov, prispevkov in taks. Zakon je bil izdan ob dejstvu, da so družbeno politične skupnosti in samoupravne interesne skupnosti v posameznih republikah, pokrajinah in občinah predpisale oziroma sprejele zelo različne sklepe. Kakšne prispevke naj iz svojih osebnih dohodkov plačujejo delavci, ki delajo oziroma živijo njihovi družinski člani na njihovem področju?

Zakon določa, da se bodo odslej plačevali po sklepih in v korist samoupravne interesne skupnosti, ki je na območju, na katerem ima de-

lavec kraj stalne zaposlitve, naslednji prispevki:

- za zdravstveno zavarovanje,
- za pokojninsko in invalidsko zavarovanje,
- za zaposlovanje.

Za kraj stalne zaposlitve šteje po tem zakonu področje družbenopolitične skupnosti, kjer ima sedež temeljna organizacija združenega dela.

PRISPEVKI PO KRAJU STALNEGA PREBIVALIŠČA

Po sklepu in v korist samoupravne interesne skupnosti, ki je na področju, na katerem ima delavec oziroma njegov družinski član stalno prebivališče, pa se plačujejo vsi ostali prispevki iz osebnega dohodka, kot:

- občinski prispevek za izobraževanje,
- republiški prispevek za temeljno izobraževanje,
- prispevek za financiranje družbenega skrbstva za predšolske otroke,
- prispevek za socialno skrbstvo,
- prispevek za kulturo,
- prispevek za telesno vzgojo,
- drugi prispevki samoupravnim interesnim skupnostim.

Ker bomo torej v bodoče nakazovali del prispevkov po

stopnjah, ki so jih določile samoupravne interesne skupnosti, ki delavcem in njegovim družinskim članom zagotavljajo zadovoljevanje njihovih potreb in interesov v kraju bivanja, bodo delavci prejeli različne neto osebne dohodke, ki se bodo ob izplačilu še razlikovali zaradi različnih stopenj samoprispevkov. In kolikšne bodo razlike?

Za delavce, ki živijo v Sloveniji ne bodo občutne. Za delavce, ki živijo oziroma živijo njihovi družinski člani v drugih republikah in pokrajinah, pa je težko kaj reči. Saj nam ni znano, kakšne prispevke so predpisale tamkajšnje samoupravne interesne skupnosti, niti ne vemo kolikšne so stopnje teh prispevkov. V SFR Jugoslaviji imamo namreč preko 500 občin. Zakon sicer določa, da morajo biti predpisi družbenopolitičnih skupnosti in sklepi samoupravnih interesnih skupnosti o prispevkih iz osebnih dohodkov delavcev objavljeni v uradnih listih republik oziroma avtonomnih pokrajin, o načinu objavljanja pa se morajo skupnosti določiti z dogovorom.

KAKO ZBRATI VSE SKLEPE O VRSTAH IN STOPNJAH PRISPEVKOV

Teh dogovorov pa doslej še ni. Zato bziramo republiške in pokrajinske uradne liste. Tudi združenje računovodskih in finančnih delavcev SR Slovenije že dva meseca skuša zbrati podatke o vrstah in stopnjah prispevkov posameznim skupnostim na vseh področjih, vendar jih doslej še ni uspelo zbrati in objaviti.

Zakaj želimo te podatke čimprej zbrati?

Zakon namreč predpisuje, da je treba prispevke iz osebnih dohodkov delavcev po novem — po določilih tega zakona — obračunati od 1. avgusta 1975 dalje.

Zopet bo torej treba opraviti poračun prispevkov. To pomeni, da bomo morali za vse osebne dohodke, izplačane od 1. avgusta dalje obračunati nove vrste prispevkov in nove stopnje prispevkov ter doplačati ali refundirati razlike do poračuna vplačanih prispevkov. Verjetno zakon ne bo bistveno vplival na višino neto osebnih do-

hodkov delavcev. Verjetno tudi ne bo bistveno prerasporedil dohodkov posameznih družbenopolitičnih in samoupravnih interesnih skupnosti. Gotovo pa bo povzročil ogromno dela s ponovnim obračunavanjem prispevkov, ki je prav nepotrebno. Saj bi pred uveljavitvijo zakona lahko objavili podatke o vrstah in stopnjah prispevkov in tako omogočili takojšen prehod na nov način obračunavanja prispevkov.

PRISPEVKI IZ DOHODKA

Poleg doslej obravnavanih prispevkov, ki jih delavci plačujejo iz svojih (bruto) osebnih dohodkov, morajo vse temeljne organizacije in delovne skupnosti ob vsakem dvigu osebnih dohodkov iz svojega dohodka plačati naslednje prispevke:

- za obnovo Bosanske Krajine,
- za zdrav. zavarovanje za nesrečo pri delu,
- za naložbe v zdravstveno dejavnost,
- za zdrav. zavarovanje za kritje primanjkljaja,
- za invalidsko in pokojninsko zavarovanje za nesrečo pri delu,
- za zaposlovanje,
- za stanovanjsko izgradnjo.

Prispevek za stanovanjsko izgradnjo se deli na več delov:

- a) del za subvencioniranje stanarin,
- b) del za graditev stanovanj za borce NOV,
- c) del za sklad skupne porabe.

Ta del pa se zopet deli na:

- del, ki se združuje za solidarno graditev stanovanj in
- del, ki ostane temeljni organizaciji združenega dela oziroma delovni skupnosti za stanovanjsko izgradnjo.

Dvajsetega dne v mesecu pa morajo temeljne organizacije združenega dela poleg navedenih prispevkov plačevati še:

- prispevek za financiranje republiške izobraževalne skupnosti,
- prispevek za financiranje republiške raziskovalne skupnosti,
- posebni prispevek iz dohodka (za valorizacijo pokojnin).

Obračunavanje in plačevanje prispevkov že doslej ni bilo enostavno, saj je iz doslej povedanega razvidno, da je vrsta prispevkov in njihovih stopenj zares dolga, čeprav smo prikazali le prispevke, ki jih plačujejo delavci, ki delajo s polnim delovnim časom, prikaz ostalega pa smo opustili. Poleg tega se nekateri prispevki plačajo od različnih osnov in ob različnih rokih.

V bodoče bo obračunavanje prispevkov še težje, saj je v določenih republikah in občinah predpisano plačevanje enih, v drugih pa drugih prispevkov in davkov. V nekaterih republikah in občinah se določeni davki in prispevki plačujejo iz dohodka temeljnih organizacij združen-

DELAVSKI RAZRED MORA BITI ENOTEN

Danes sami upravljate vaše podjetje, sami razpolagate s tistim, kar ustvarjate. Zato je tudi potrebno, da je delavski razred kar najbolj enoten, saj bo tako lahko dosegel še več uspehov v svojem delu. Delavski razred mora biti tisti vezni cement, ki združuje vse naše narode in narodnosti v enotno socialistično skupnost Jugoslavije.

Josip Broz TITO
predsednik republike, na obisku v Sisku

ga dela, v drugih pa se isti davki in prispevki plačujejo iz osebnih dohodkov delavcev.

DAVEK IZ DOHODKA

Naše temeljne organizacije združenega dela so plačevalce doslej davek iz svojega dohodka po predpisih in v korist družbenopolitičnih skupnosti po svojem sedežu — torej v SR Sloveniji. Nimate namreč podatkov, kolikšen del dohodka ustvarjamo na področju drugih republik in avtonomnih pokrajin.

Prej navedeni zakon določa, da morajo temeljne organizacije združenega dela, ki nimajo knjigovodskih podatkov o tem, pa trajno opravljajo dejavnost na območju več republik oziroma avto-

nomnih pokrajin, uporabljati predpise, ki veljajo na območju vsake republike oziroma avtonomne pokrajine in to na podlagi dela dohodka, ki je sorazmeren deležu izplačanih osebnih dohodkov delavcev, ki opravljajo dejavnost na območju posamezne republike oziroma pokrajine v skupnem znesku izplačanih osebnih dohodkov v temeljni organizaciji združenega dela.

Za periodični obračun od 1. 1. do 30. 11. 1975 smo morali zaradi tega sestaviti 49 posebnih obrazcev imenovanih PE (za posamezni TOZD v posamezni občini), v vsakem obrazcu pa je predvideno 20 različnih podatkov. Želeli smo napisati to informacijo o prispevkih čim bolj preprosto in razumljivo. Kdor bo ta članek prebral do konca, bo moral priznati, da je to težko.

»MLADI MLADIM«

Takšni so mladinci, člani kolektiva Avtotehna

V Avtotehni deluje že dalj časa Mladinska organizacija, in sicer po svojih delegatih. Kako deluje in koliko je uspeha pri njihovem delu, bom v kratkem poskušal razložiti s tem prispevkom.

V Avtotehni je ca. 230 mladih delavcev, ki bi lahko bili mladinci. Danes »aktivno« deluje le pet mladincev v imenu vseh ostalih. Ti aktivni mladinci delujejo nekako od takrat, ko smo se prvič dobili v prostorih na Celovški 228. To je bilo lansko leto. Tedaj smo izvolili svoje predsedstvo, v katerem naj bi bili predstavniki vseh TOZD. Toda že na prvem sestanku predsedstva nismo bili vsi navzoči. Nekateri opravičeno, drugi ne. Ne vem, kako to, toda taka »številčna« navzočnost na naših sestankih je običajna. Potem smo ugotovili, da imamo za svoje delovanje premalo finančnih sredstev. Organizirali smo akcijo zbiranja papirja. Akcijo je organizirala peščica aktivnih članov v OZMS in jo tudi lastnoročno izpeljala. Nihče drug ni imel časa...

Izšli so obrazci »Evidenčni list« za člane ZSMS v Informacijah Avtotehne. Člani mladinske organizacije bi morali vsi izpolniti te evidenčne liste, ki izgledajo kot nekakšne pristopne izjave, kar tudi so. To je normalno, saj ne moreš biti član nobene organizacije proti svoji volji, tako tudi ne mladinske organizacije. Tedaj je »Evidenčne liste« podpisalo nekaj manj kot deset mladih članov kolektiva. V TOZD V. smo zato »Evidenčne liste« opremili s kratkim pojasnilom, zakaj se jih sploh izpolnjuje, in jih razmnožili. Poslali smo jih osebno na vse mladince v TOZD. Enako so storili malo kasneje v ostalih TOZD. Tako pa so v TOZD skoraj vsi podpi-

ne liste vrnili, v ostalih TOZD pa je bilo precej slabše. Tako smo vsaj »delno« uspeli prepričati mlade delavce, da se sploh dajo evidentirati kot mladinci. Ne vem zakaj, toda spoznavam, da je to že višje indolentnosti in pasivnosti.

Na zadnjem sestanku OZMS AT dne 30. 9. 1975 smo se zato odločili, da organiziramo izlet na Pohorje z namenom, da se vsaj malo bolj spoznamo.

V načrtu smo imeli tovariško srečanje in kosilo, tako bi si morda vili več volje do aktivnosti. Izlet bi bil praktično zastoj, zato smo pričakovali velik odziv, saj nas je vendar 230 mladih. Na oglasne deske smo izobesili obvestilo o izletu ter po TOZD določili tovariše, ki naj bi še posebej obvestili kolege o izletu ter sprejemali prijave. Trije člani predsedstva pa smo še osebno šli na Celovško 228 po oddelkih. Odziv je bil naslednji: 8 (osem) prijaviteljev. Od tega dva že dve leti nista več mladince! Iz tega sledi, da se pri takšnem »sodelovanju« ne da več normalno delovati. Ne vem zakaj, zanima pa me, kako bo zdaj, ko se bo tudi mladinska organizacija delila po TOZD. Zdaj nas je približno pet delovalo za celotno organizacijo Avtotehne, pri tem pa nekatere TOZD sploh niso bile aktivne. Zakaj naj bi pet ljudi povsod delovalo za celotno OZMS, ki šteje 230 članov, od katerih pa je večina takih, ki sploh niso podpisali Evidenčnega lista?

Na koncu želim le, da bi v bodoče, ko bo mladinska organizacija delala posamič v TOZD, bila tudi aktivnejša ter da bi skupna konferenca lahko dovolj dobro predstavljala mladinsko organizacijo AVTOTEHNE.

Drago Gaspari

Godrnjali smo, kritizirali, se upirali

In končno smo se preselili

Verjamem, da ste kar uganili, da gre za BOSCH oziroma TOZD III in Celovško 175, za našo lepo in novo modro hišo. Počasi postaja res naša, verjetno se jo bomo navadili in jo morda imeli celo radi. Veliko pa bomo morali še sami organizirati in urediti, saj zadolžitve s strani našega tov. direktorja kar padajo, ker pa njihovo izvajanje tudi kontroliramo, obstaja možnost, da bo hiša nekoč res taka, v kakršno smo se želeli vseliti.

Ni bilo telefonov, teleksa ni, bife ne dela, ko smo urgirali nabavo avtomata za kavo in hladilnika, so nas merodajni vprašali — čemu nam bo? Miz v bifeju ni, blagajne ni. Medtem ko za TOZD IV predstavlja ureditev prehrane na Titovi 36 še vedno problem, mi v kartonih in posodah prinašamo malico s Celovške 228.

Snažil ob vselitvi ni bilo, za silo smo sami brisali mize. Problem so bile telefonske zveze, imeli smo le dve liniji, in ko so priključili še dve, kljub popraviljanju, nikakor nista hoteli funkcionirati. Šele ko smo iz Titove 36,

od našega vsestransko ustrežljivega Viktorja dobili navodilo, kaj je treba storiti, smo ju spravili v red. Sicer pa se je tiste dni naš servis kar hvalil, da nima več nobenih reklamacij in skoro počiva. Verjetno bi pa stranke, ki so nas nekaj dni zaman klicale, to drugače komentirale. Seveda se še vedno zgodi, da brezuspešno kličeš telefonsko centralo, in če se potruđiš tja pogledat, boš od telefonista zvedel, da te je izklopil, ker telefon preveč »piska«. Pa tudi to se bo sčasoma uredilo, tako upamo.

Kar precej naelektreni smo prišli na Celovško 175, tukaj pa doživljamo še dodatne elektrošoke statične elektrike, katera nas kar dobro opominja, da nujno potrebujemo klimatske naprave. Moji v tem podkovani kolegi so mi povedali, da nas te nadloge lahko rešijo edino klima naprave, jaz pa mislim, da bi nam uspešno lajšale tudi nevzdržno vročino poleti, ko se bo sonce upiralo na ravno streho in v lepo modro barvo naše hiše. To vemo predvsem tisti, ki smo se

»greti« že na Celovški cesti 111.

Kljub vsem pomanjkljivostim in začasnim rešitvam smo se kot »pridni otroci« hitro preselili, ker je Centralni delavski svet odločil, da mora biti selitev opravljena v desetih dneh. Na zboru delovnih ljudi smo izglasovali, da se bomo »udarniško« preselili naslednjo prosto soboto. Celo ta rok smo prekoračili in ko se je naš tov. direktor vrnil z obiska pri principalu in v soboto prišel pomagat, je lahko samo ugotovil, da je z majhno izjemo že vse preseljeno. Pa recite, če nismo res »pridni«?

Selili smo se v lastni režiji, ob dobri organizaciji ter izdatni in nesebični pomoči dobrih kolegov tam, kjer bi težke kartone ev. morale prenašati ženske.

Vsi seveda z odrejenimi prostori nismo zadovoljni, najmanj pa tisti, ki so imeli prostore na izbiro. Drugi zopet hitijo z označevanjem vrat. Kljub določili, da bodo na vratih enotni napisi, se je na vratih sobe, v kateri sta dve poslovalnici, kar hitro pojavila plava pika. Pa ji ne morejo do živga, ko jo je »reklamni«, ki je za napise zadolžen, ves besen strgal, se je drugi dan pomaknila samo malo više.

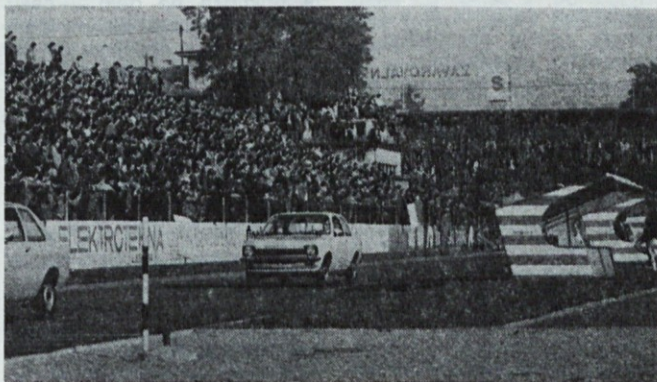
Vidite, taki smo Boschevi! Ampak našo modro hišo smo vseeno slavnostno in z vsemi častmi odprli in to 18. novembra. Povabili smo visoko gospodo od Boscha in naše glavne stranke, da so prvi videli, kako si prizadevamo in kje nas bodo v bodoče našli. Takoj po otvoritvi smo priredili dva seminarja za naše uslužbence in stranke in sicer za področji Eise-mannovih agregatov in Boscheve hidraulike. Odprli smo tudi prodajno razstavo Boschevih gospodinjskih aparatov od 20.—26. 11.

Skoro ne bi imeli povedati nič več posebno zanimivega, razen samo še čisto kratka opomba ali pojasnilo za tiste, ki ne verjamejo več v pravljice:

»Lepo a predvsem dolgo pravljico je napisal tov. ing. Čuk kot pojasnilo na naš članek »Celovška 175 ali Bosch se seli«. In če ji ne verjamete, se prepričajte recimo o Boschevih poslovnih prostorih v Zagrebu. Za lokal v Petrinjski ulici 51 smo dobili skladišče v izmeri 240 m² v Ulici proleterskih brigada, še več, celo poslovni prostor za pisarno v Ilici 13. Skladišče se je že pokazalo kot neprimerno za hranjenje Blaupunktovih barvnih televizorjev. Zelo velikodušno, kajne? Izložbe v Ilici pa do danes še nisem srečala, kdo jo je, naj se javi!

Vsem, ki ste se potrudili prečitati naš članek, lep pozdrav!

V imenu TOZD III napisala
Ani Smolej

DELAJ, KADAR HOČEŠ

Dragi bralec! Pred teboj je prispevek, ki razlaga, zakaj in kako lahko (ali naj) organizira podjetje »Elastični delovni čas«. Ta prispevek smo dobili iz uredništva drugega podobnega internega časopisa. Natisnili pa smo ga zgolj v želji, da se tudi Ti seznaniš s to noviteto in o njej razmišljaš. Prepričani smo namreč, da ne bo dolgo, ko se bomo tudi v našem podjetju pričeli o tem pogovarjati, saj smo v AP sprejeli tak sklep (št. 1).

Delaj, kadar hočeš! To je geslo, ki je že v več kot 2000 evropskih tovarnah postalo resnično, pa tudi v Sloveniji niso več redki primeri, ki uveljavljajo to načelo. Elastičen delovni čas namreč poveča storilnost.

Gre predvsem za to: vsak naj opravi svoje delo, kadar hoče, glavno pa je, da bo opravljeno pravočasno. Delovni čas se začneja takrat, ko je to za zaposlenega najbolj primerno, seveda zjutraj, končuje pa se med 14. in 16. uro spet po volji delavca — to je pojav, ki si pridobiva vse več pristašev.

Zaradi sorazmerno prilagodljivega časa imajo zaposleni občutek večje svobode. Pristaši novega sistema podarjajo, da je tak občutek danes ne samo zaželen, temveč tudi nujen, zlasti zaradi tega, ker bistveno prispeva k storilnosti in zmanjševanju zamud, zaradi tega pa se je povečala tudi kakovost dela. Geslo današnjega časa bi moralo biti: delaj tako, da boš opravil svoje delo, ne pa tako, da boš mislil samo na to, kako odbrenkati delovni čas.

Dejstvo je, da si ljudje danes želijo, da bi bili s svojim delom zadovoljni. Prilagodljiv delovni čas pa je brez dvoma velik korak na poti k zadovoljstvu. Seveda pa so še vedno potrebne in obvezne kontrolne ure, ko morajo biti vsi delavci na svojih delovnih mestih. Zunanost teh strogo določenih ur pa lahko vsak posameznik prihaja in odhaja, kadar hoče. Važno je, da opravi svoje delo. Predvideno je tudi število delovnih ur, ki jih je treba opraviti v tednu ali mesecu dni. Vendar se delavcem omogoči, da lahko manjkajoče ure v enem obdobju nadomestijo v drugem.

Prednosti:

Psihične prednosti te novosti so očitne, kar potrjujejo podatki o storilnosti in kakovosti dela. So pa še druge prednosti, na videz postranske (konec hudih gneč ob konicah), kadar na avtobusu ni gneče, pridejo ljudje v službo boljše volje in to dobro vpliva na delo, ki ga opravljajo, zmanjšanje potrošnje električne energije, odpade strah pred zamudo, itd.).

Skratka, če se je elastični delovni čas pokazal v svetu in v Sloveniji uspešen, zakaj

ga ne bi mogli posnemati tudi v naših TOZD in DSSS.

Kaj TOZD in DSSS lahko pridobi, če uvede elastični delovni čas?

1. Delavec bo imel občutek, da mu TOZD oz. DSSS zaupa in potrudi se bo, da tega zaupanja ne bo izgubil.
2. Čutil se bo osebno svobodnega, kar bo vplivalo na povečano storilnost.
3. Rezultati dela bodo kvalitetnejši in bolj tekoči.
4. Na delo bo prihajal z veseljem, spočit in poln elana za ustvarjanje.
5. Zavest delavca do skupnosti se bo okrepila.
6. Kontroliral bo sam sebe, da bo dejansko prebil na delu najmanj 42 ur tedensko.

In kaj TOZD oz. DSSS izgubi?

Praktično ničesar. Ura za žigosanje ostane še nadalje v uporabi in beleži dejansko prebiti čas na delu. Kontrolna kartica služi kot dokument za obračun osebnega dohodka, lahko pa se, kot doslej, uporablja za izhod med delovnim časom tudi dovolilnica, tako da se čas, prebit na delu, ugotovi s kontrolno kartico in dovolilnico.

Temeljna pravila elastičnega časa

Elastičen delavnik je v časovnem smislu opredeljen z naslednjimi omejitvami:

- obvezna prisotnost na delu,
- pričetek dela,
- zaključek dela,
- okvirni delovni čas,
- normalni delovni čas (razen torak),
- delovni čas ob torkih, med 7.30—13.30
- med 6.30—7.30
- med 13.30—17.00
- med 6.00—17.00
- med 6.30—14.30
- med 6.30—16.30

Poleg omejitev, ki se nanašajo na prihodek in odhod z dela, veljajo še naslednje omejitve:

- dnevno ni mogoče opraviti več kot 10 delovnih ur,
- ob koncu meseca je lahko presežena mesečna delovna obveznost največ za 20 delovnih ur, ves preseg nad 20 ur pa se črta (kot da jih ni),
- konec meseca lahko zaostanemo za mesečno delovno obveznostjo največ 5 ur, ker se sicer drugačno

ravnanje obravnava kot hujša kršitev delovne obveznosti.

Nekatere omejitve in novitete:

Na delovnih mestih, kjer zaradi posebne narave dela ni mogoče brez posledic v celoti uveljaviti vseh določil elastičnega delovnega časa, bo neposredni vodja poskrbel za ustrezno prilagojeno obliko delavnika (dežurstvo na določenih delovnih mestih, ki jih odredi direktor TOZD oz. direktor sektorja). V primeru službene odsotnosti, ki presega 12 ur, se prizna delavcu, da je bil na delu 10 ur, oziroma 8 ur, če je trajala odsotnost od 8 do 13 ur.

Kadar službena odsotnost traja manj kot 8 ur, se delavcu prizna toliko ur, kolikor je službena odsotnost trajala.

V primeru, da se vrne delavec neposredno s službenega potovanja na delovno mesto in tam nadaljuje z delom, ali pa če odide z delovnega mesta neposredno na potovanje, se mu ne glede na prejšnja pravila ne more obračunati več kot 10 ur dnevno, čeprav je bil na delu in službenem potovanju skupaj več kot 10 ur.

Kasnejši prihodi na delo ali odhodi z dela (v času obveznega delovnega časa) iz osebnih razlogov, ki spadajo v skupino odsotnosti, za katere ni potrebno nadomestiti izgubljenega delovnega časa, se obračunajo, kot da je prišel delavec delati ob pričetku normalnega delovnega časa, oziroma da ga je končal ob koncu normalnega delovnega časa.

Odhodi z dela zaradi zasebnih opravkov, za katere je potrebno izgubljene ure nadomestiti, se obravnavajo kot predčasno prekinitev dela.

Če bi bil delavec zaradi nujnega in neodložljivega dela poklican na delo v času letnega dopusta ali na dela proste dneve, tedaj se opravljene ure registrirajo kot prisotnost na delu in hkrati kot presežek dnevne obveze.

Evidentiranje prisotnosti in odsotnosti z dela:

Vsak dan, ko pride delavec na delo, mora evidentirati čas prihoda na delo na žigosni kartici ne glede na to, ali je prišel neposredno z doma, s službenega potovanja ali pa če je imel pred pričetkom dela službeni ali zasebni opravki.

V primeru, ko je imel delavec pred pričetkom dela službeni opravki ter tedaj, ko se je vrnil neposredno na delo s službenega potovanja, mora delavec odnesti žigosno kartico tajnici direktorja TOZD oz. sektorja, da vpiše kot pričetek dela 6.30 uro oziroma 7.30 uro v primeru, da gre za privatni opravki z nadomestilom izgubljenega delovnega časa. Izhodi med delom se evidentirajo na žigosni kartici le tedaj, ko gre za izhode, za katere je potrebno nadomestiti

izgubljene ure, sicer pa se izhod evidentira na dovolilnici. Kadar delavec odide z dela, mora evidentirati čas odhoda z dela.

Celodnevna odsotnost z dela:

Za vse vrste opravičenih odsotnosti z dela (vse vrste dopustov, državnih in republiških praznikov, orožnih vaj itd.) se prizna delavcu na račun dnevne delovne obveze toliko ur, kolikor znaša delovna obveza za posamezen delovni dan v tednu.

V primeru službene odsotnosti, ki traja več kot 13 ur, se prizna delavcu, da je bil na delu 10 ur. Če traja službena odsotnost nad 8 do 13 ur, se prizna delavcu 8,30 ure, sicer pa toliko ur, kolikor je trajala službena odsotnost.

V primeru, ko ima delavec na službenem potovanju nalogo za podaljšano delo, se mu poleg nadur obračuna le toliko ur, kolikor znaša normalni delovni čas (8 ur) razen, če je službeno potovanje trajalo manj.

Obračun podaljšanega dela, presežkov in primanjkljajev

Če pri obračunu konec meseca ugotovimo, da dela-

vec ni opravil mesečne delovne dolžnosti, se ugotovljena razlika prenese kot povečana delovna obveznost v naslednjem mesecu ali pa se manjkajoče število ur poravnava na račun odobrenega podaljšanega dela. To pomeni, da je mogoče opravljeno podaljšano delo obračunati le v primeru, če je delavec svojo mesečno delovno obveznost opravil, sicer pa se mu za ugotovljeni primanjkljaj ustrezno zniža število opravljenih ur podaljšanega dela.

Mesečni primanjkljaj ur ne sme biti večji kot 5 ur, ker se sicer tako ravnanje obravnava kot hujša kršitev delovnih dolžnosti in se za manjkajoče ure ne obračuna mesečni dohodek. Število opravljenih ur pa hkrati tudi ne sme presegati mesečne delovne obveze za več kot 20 ur. Ugotovljeni presežek se prenese kot zmanjšana delovna obveznost v naslednjem mesecu. Če pa je razlika večja od 20 ur, se preseženo število ur črta.

Zaključek:

Elastičen delovni čas po večini ne povzroča težav in je v največ delovnih organizacijah, ki so prešle na ta način, dokazal, da se produktivnost in dobro počutje delavcev na delu poveča.

Sindikalni aktivisti — pomagajte v stiski!

Ne moremo reči drugače kot »Vsa čast tov. Čajiču,« da je sprožil vprašanje »blagajne samopomoči« v našem podjetju. Uredništvo dodaja k temu še to:

Res je nujno tako samopomoč v našem podjetju organizirati, in sicer organizirano. Se pravi, postaviti sistem dela take pomoči po pravilniku, (tak pravilnik v podjetju že obstaja, potrebno bi ga bilo samo prilagoditi) iz voljenimi člani odbora in blagajnikom, dalje vodenjem ustreznih knjige (kartoteke) izdaje, prejemnice, zadolžnice itd.

Še vedno se delavci AVTOTEHNE ob nenadni denarni stiski obračajo na glavno blagajno podjetja za izplačilo akontacij na račun osebnih dohodkov za tekoči mesec. Pogostokrat so take nenadne stiske opravičljive kot npr. nenadna škoda (avtomobil ali okvara v gospodinjstvu in podobno), nenadna potreba nekega vplačila (npr. vpisnina za izredno šolanje) in podobno.

Vsako izplačilo akontacije pa zahteva poravnavo vseh prispevkov, ki se morajo obračunati od osebnih dohodkov ter skupaj z izplačilom akontacije poravnati. Za to je potrebno 15 virmanskih nalogov!

Pri mnogih, zlasti večjih delovnih organizacijah imajo zato organizirano posebno blagajno pri sindikalni podružnici, imenovano »čebelica«, »prva pomoč« ali podobno.

Tudi v AVTOTEHNI je obstajala taka »čebelica«, vendar po informacijah, ki jih imam, so bili uporabniki te prve pomoči vedno eni in isti delavci, drugi pa zaradi tega v opravičenih primerih niso prišli na vrsto.

Predlagam sindikalnim po-

družnicam TOZD in DSSS, da organizirajo svoje blagajne samopomoči (čebelice), in sicer z zbiranjem sredstev ob priliki mesečnega izplačila osebnih dohodkov ali v zaokroženih zneskih po kategorijah osebnih dohodkov (npr. od din 20 do din 100). To zbiranje sredstev naj bi trajalo dva meseca (npr. izplačila osebnih dohodkov za mesec november in december 1975), pri čemer bi lahko zbrali dovolj sredstev za izplačevanje najnujnejših akontacij (posojil). Taka blagajna samopomoči bi morala imeti svoja pravila, ki bi onemogočila, da bivedno isti delavci prejeli akontacije. Ta pravila naj bi določila, kateri nujni primeri opravičujejo izplačilo posojila, najvišji znesek posojila, pogostokrat posojil (največ enkrat v polletju), takojšnje vračanje ob naslednjem izplačilu osebnih dohodkov (kvečjemu pri naslednjih dveh izplačilih), ter obrestno mero in podobno.

Glavna blagajna OZD AVTOTEHNE ne izplačuje več akontacij in zaradi tega aktivisti sindikata: »ORGANIZIRAJTE BLAGAJNO SAMOPOMOČI!«

Rudolf ČAJIČ

šport rekreacija

NEKAJ VEČ
O NAŠIH
ROKOMETAŠIH

Ponovno tretji!

Kakor že veste, so naši rokometaši dosegli v prvem tekmovalju v »TRIM LIGI« Ljubljane lep uspeh. Delili so III. mesto v Ljubljansko banko. Te dni so končal ponovno tekmovalje v okviru Trim lige Ljubljana. Poglejmo, kaj nam je povedal vodja ekipe tov. Klemenčič Boris:

Kakšen je bil start v ponovnem tekmovalju?

Startali smo kar dobro. Z LB smo igrali 10 : 0, GIP Obnovo smo premagali z 22 : 12 in Iskrro z 21 : 14.

Na katero mesto ste računali?

Računali smo vsaj na III. mesto, kar smo tudi dosegli. Ekipe so bile močnejše kot v spomladanskem delu tekmovalj. Nastopilo je tudi veliko aktivnih igralcev, ker se je Mestna zveza za tel. kulturo tako odločila.

Kako je nastopala naša ekipa?

Nastopili smo v isti postavi kot v spomladanskem delu.

Kaj si najbolj pogrešal pri ekipi?

V spomladanskem delu se

je poznala neuigranost. Sedaj si upam trditi, da smo kar solidna ekipa. Praktično so bili naši treningi med samim tekmovaljem.

Kakšni so tvoji načrti, želje?

Moja ekipa napreduje iz tekme v tekmo, rad bi, da bi se v bodoče udeležili tudi večjih tekmovalj. Na primer leta 1976 bo v mesecu maju tako imenovana Motoriada v Skopju, (letos je bila v Kopru, udeležile so se je ekipe kot npr. Avtomontaža, Slovenija avto, Avtocommerce itd.). Prepričan sem, da bi s treningom dosegli kvaliteto raven naše ekipe, in uspeh bi prav gotovo ne izostal, kajti tudi kadrov ne manjka.

Čez mrtvo sezono, t. j. v zimskih mesecih, bi nam bila vsekakor potrebna dvorana, kjer bi vsaj enkrat tedensko vadili.

Upam, da bomo tudi to lahko uredili, ker imajo podobno željo tudi drugi naši športniki. Več prihodnjic.

Milan Rebek

III. Delavska šahovska olimpiada Jugoslavije — POREČ 75

V času od 27. 9. do 1. 10. 1975 se je v Poreču v hotelu »MATERADA« odvijala III. tradicionalna Delavska šahovska olimpiada. Sodelovalo je 129 ekip iz delovnih kolektivov iz vse Jugoslavije. Naša ekipa je delila 68. do 78. mesto v skupni uvrstitvi. Vloženega je bilo veliko truda. Zelo smo občutili pomanjkanje rezervnega igralca. Bili smo daleč najmlajša ekipa na turnirju. Naj pripomnim, da se nismo držali pravila: »Važno je sodelovati in ne zmagati!«.

Našo ekipo smo sestavili že na začetku letošnjega leta, ko smo organizirali turnir za pokal Avtotehne. (Škoda, ker ni mogel v Poreč tudi tov. Kržan Viktor, ki je na turnirju Avtotehne zmagal! Prav gotovo bi nam bil v veliko pomoč.) Torej v Poreč smo odšli z veliko mero optimizma in odločnosti, da bi se uvrstili čimbolje in da bi se tako razočarali tiste, ki so dvomili v naše kvalitete. Prvo noč smo prebili v »kavboj bungalovu«. Spali smo malo in zelo slabo. Bali smo se namreč, da bo prišel kakšen nepovabljen gost, kajti vrata so se zelo slabo zapirala. Bili smo gotovo razočarani. Problem je rešil tov. Audič Redo z nekaj značka-

mi in nalepkami. Preselili smo se v hotel Turist in bili zelo veseli. Toda joj! Kakšen živ-žav! Kamor si pogledal, same šahovnice, ure, vneta pregovarjanja, analize odigranih partij, prerokanja itd. Praktično se je olimpiada odvijala v hotelu Turist. Tu nisi našel prostega sedeža niti v hodnikih v nadstropjih, v predsobah. Šah se je igral na plaži, na vrtu hotela, povsod, kjer je bilo dovolj prostora. Ni manjkalo tudi »hazarderjev«, ki so bili hudo zabavni in tudi glasni. O kakšnem oddihu ali počitku do pozno v noč ni bilo govora.

Startali smo še kar solidno. Po prvih treh kolih smo bili med 40 najboljšimi. Največja obremenitev je bila za nas v nedeljo, ko smo odigrali vsak po tri partije. Takrat bi krvavo potrebovali vsaj enega rezervnega igralca, da bi se eden izmed nas lahko spočil. Na žalost nam je sindikat Avtotehne odobril denar le za ekipo štirih igralcev in to po daljšem prerokanju. Tu naj pripomnim, da je večina ekip imela po dve rezervi. Zelo malo jih je bilo z enim rezervnim igralcem. **Brez rezerve smo bili pa samo mi** in še ena slovenska ekipa. Upamo, da bo prihod-

nje leto drugače, ker v nasprotnem primeru tisti, ki so sodelovali letos, ne bi hoteli več nastopiti. Torej naj ponovim, da na tako veliko šahovsko prireditve ne moreš iti samo zaradi sodelovanja, ker je zmotno trditi, da je vseeno, če zmaguješ ali pa izgubljaš partije. Poraženci se še bolj zagrižejo in neverjetno uspevajo v nadaljnjih srečanjih. Presenečenja so se vrstila tako na dnu lestvice kakor tudi na samem vrhu. Naša ekipa ni mogla računati na prvih petnajst do dvajset mest niti v sanjah. V tabeli so bili od prvega do dvajsetega mesta razporejeni najboljši, ki so imeli sestav ekipe iz mojstrskih kandidotov in prvokategornikov. Mislim, da je delitev mesta od 68 do 78 zelo realna. Dosegli smo kar lep uspeh, če pomislim na čas priprav in vse objektivne težave ter pritisk, pod katerim smo igrali vsaj prva srečanja.

Rad bi vas seznanil s samim sistemom tekmovalja, ker vem, da tega prav gotovo ne poznate. Prvo partijo smo odigrali po predhodnem žrebanju v hotelu Materada, torej na slepo srečo. Prvo srečanje smo dobili s 3 : 1 in tako smo potem naslednje srečanje odigrali s tistimi, ki so dosegli tudi 3 točke. Potem smo drugo srečanje recimo izgubili 1 : 3 in dalje igrali s tistimi, ki so iz dveh tekem dosegli 4 točke. Vsakič, ko smo zmagali, so nas v naslednjem srečanju čakali težji nasprotniki ali pa nam enaki. Torej je bil to sistem igranja po točkah.

Naj omenim tudi, da je bila naša ekipa daleč najmlajša in med 129 sodelujočimi ekipami tudi še malo izkušena. Občutili smo pomanjkanje kondicijske pripravljenosti, še posebej, ker nismo imeli rezervnega igralca. Zelo smo se trudili in se skušali pred vsako tekmo sprostiti in skoncentrirati. Hoteli smo doseči čimveč in dokazati, da smo le nekaj vredni, čeprav smo bili še malo izkušeni na takih tekmovaljih. Upam le to, da nismo razočarali in da bodo nam ali katerim drugim prihodnje leto spet dovolili nastopiti.

Kot športni referent Avtotehne vztrajam pri trditvi, da je treba dati delavcem možnost, da se izkažejo. Nesmiselno je že pred dejanjem, kot je npr. Šahovska olimpiada, zmagjevati z glavami in se pustiti prepričevati, ali so vredni zaupanja ali ne. To kvari športno moralo in ni niti malo spodbudno. Za prihodnje leto pa na tem mestu prosim, da se za športno-rekreativno udejstvovanje planira določen znesek sredstev, iz katerih bo športni referent lahko plačal razna tekmovalja in prireditve ted nakupe športnih rekvizitov. Kot vsi vemo, smo morali letos priti za vsak dinar posebej.

Vsem lep športni pozdrav.

Predsednik Komisije za šport in rekreacijo Milan Rebek

»SNEŽINKA« VABI

Pričakoval sem pikre besede o zaspancih in podobno, ko sem se na vrhu preložil na sedežnico proti Snežinki. Z gornje postaje sem se napotil proti koči na Zelenem robu, kjer sem nameraval za korajžo obrniti kozarček »ta močnega«.

Razočaran sem prebral listek na vratih »Zaprto — službeno odsoten«. Povzpel sem se proti gričku, ki skriva pogled na kočo Snežinko. Preden sem prišel do kočice, sem že pripravil foto, da bom zbrane poslikal in se tako nekako oddolžil za zamudo. Ob koči sem videl dva člana, kako vsak z ene strani vlečeta s čopičem po steni. Brž sem pritisnil na sprožilec, toda v istem trenutku sta me opazila. Stane Šijanec v kombinезonu mi je predstavil še Jožeta v plinarskem »gvantu«.

Iz kočice je prišla naša snajilka Vera s turško. Ob kavici sem zvedel, da sem poleg njih prvi. Takrat še nisem vedel, da tudi zadnji, kajti še vedno smo upali, da se še kdo pripelje.

Ko je bila kočica pobarvana, smo se lotili popravila poda v veži. Trhle deske smo zamenjali z novimi, katere je Stane prinesel iz doline.

Še vedno smo upali, da pride še kdo, da bi lahko začeli žagati drva in jih zlagati ob koči.

Ob dveh nas je sredi dela prijazna gospodinja povabila na kosilo. Prijetno nam je teknilo, posebno še, ker smo dobili tudi malo aperitiva. Po kosilu še malo odmora

in kavica. Jože pa je potegnil meh za boljše »štimgo«. Sredi polke je Stane že ukazal nadaljevati delo. Postorili smo še to in ono v veži. Nabrali smo malo kamenja za pod pod, izpod katerega smo potegnili mokro izolacijo.

Že je bil čas, ko sem se poslovil v želji, da bi ujel zadnjo vožnjo v dolino.

Stane z ostalimi je ostal na planini. Še vedno je upal in nas tolažil, češ jutri v nedeljo bo boljše in bo sigurno kdo prišel poleg Žabnikarja Žabe, ki mu je obljubil, da za gotovo pride.

Med potjo sem premišljeval, zakaj neki ni akcija uspela. Ali je to vzrok v danes nepopularnem stavku v vabilu: »Prostovoljna delovna akcija«, ali kje drugje? Ali smo že tako globoko zabredli v potrošniško družbo, da brez obljube dobrega plačila ni dela, pa čeprav gre za kočico, last nas vseh, last kolektiva Avtotehne. Strahoma sem pomislil tudi na to, da je slab odziv morda tudi odraz medsebojne odtujenosti med člani kolektiva, ki jih poleg plače in malice ne zanima nobena stvar več.

Upam, da temu ni tako in da se motim. Prepričan sem, da bo ob podobni akciji drugače in da se bodo moje misli razblinile kot valeča se megla, ki je ta dan večkrat trčila ob skalnati masiv Velike planine.

Že sem bil v vrsti za gondolo in obljubil sem Snežinki, da se bom še vrnil s tovariši.

J. Končan

Kočica »Snežinka« na Veliki planini in njen gospodar Stane Šijanec.

Bliža se zima in človek nehoté pomisli na sneg in, če je še malo smučarja tudi na smučanje.

Teden dni je na razglasni deski in Avtotehni viselo vabilo gospodarja kočice SNEŽINKA za prostovoljno delovno akcijo v soboto in nedeljo, da bi pripravili drva za zimsko sezono. Na vabilu je še pisalo: »Izkoristite lepo vreme za izlet na Veli-

ko planino, združeno z akcijo.«

Vabilo je bilo dovolj jasno napisano in v soboto dopoldan sem se odpeljal v lepi jesenski dan proti vzpenjači. Ko sem iskal parkirni prostor za fička, sem najprej zagledal službeni Comodor, s katerim je prišel gospodar kočice. Po številu avtomobilov sem imel kar slabo vest, ko sem šele ob 10. uri z gondolo prispel na vrh.

PRIŠLI V MESECU OKTOBRU:

Ana DEISINGER —
1. 10. 1975 — DSSS
Janez ŠVIGELJ —
6. 10. 1975 — TOZD IV

ODŠLI V MESECU OKTOBRU:

Milena KAMERNIK —
30. 9. 1975 — DSSS
Franc POZNIK —
10. 10. 1975 — DSSS
Marija PANTOVIČ —
10. 10. 1975 — DSSS
Dragoljub KRŽIČ —
10. 10. 1975 — DSSS
Vojko PUST —
21. 10. 1975 — DSSS
Bojan HERODEŽ —
30. 10. 1975 — TOZD V
Gabrijel RAVNIK —
10. 10. 1975 — TOZD II
Aleksander GRÜNFELD —
30. 9. 1975 — TOZD III
Stanislav TRDIČ —
30. 9. 1975 — TOZD I
Stanje 31. 10. 1975:
skupno zaposlenih 705.

Osem »Avtoizmov«

Sreča, da v ihtu samo trobimo. Kaj, če bi se vozili s tanki?

Z avtom pridemo daleč, a tudi globoko; hitro, pa tudi prezgodaj.

Leta 2000: videl sem pešca!

Dober avto in dobre ceste še vedno veljajo za luksuz.

Denar, ki ga dajemo za bencin, poganja še vse kaj drugega, ne samo avtomobile.

Človeka sodimo po tem, kakšen avto ima. Po čem pa naj sodimo ženske?

Izpušni plini nas zastrupljajo z avtomanijo.

O avtomobilih vedo povedati največ — pešci.

Pravna posvetovalnica

Vprašanje: Na košarkarskem srečanju METALKA: AVTOTEHNA mi je član nasprotne ekipe poškodoval zobno protezo in strgal majico z OPEL emblemom.

Ali ga lahko tožim za povzročeno škodo in poiskum umora (zaradi poškodovane proteze sem se po tekmi skoraj zadušil z neprežvečeno kranjsko globaso) in kakšne

možnosti imam glede na to, da je pravna služba METALKE oslabiljena, naša pa okrepljena.

Odgovor: Smatram, da tožba sploh ni potrebna, in sicer iz naslednjih razlogov:

1. Majica sploh ni tvoja, je last OZD AT, torej družbena last, kaj se potem brigaš zanjo.

2. Za Metalkarje je že do-

volj huda kazen to, da ste jih kljub posebnim pripravam in optimističnim izjavam pred tekmo, pošteno naklestili.

3. Dokazano je (več prič iz našega ljubega bifeja in KORA-BAR-a), da žreš kot pujs in to z ali brez proteze.

Pravni svetovalec: MM

ZGODI SE PAČ

Tako kot v dnevnem tisku, odnosno v tisku nasploh pride do nezaželenih napak, se zgodi to tudi nam. Tako smo v četrti številki »kiksni«, kot temu rečemo po domače, že na prvi strani. Seveda gre za velike in takoj vidne napake v uvodniku »O naši mladini.« Izpadla je (sicer zaradi pomanjkanja prostora) tabela, ki prikazuje, kje se mladinci udeležujejo.

Dalje, na tretji strani pod sliko piše: Šef predstavništva v Zagrebu tov. Berislav Švager. Na sliki ni Berislav, temveč Ivan Švager.

V pričakovanju polnega razumevanja se opravičujemo — hvala.

Uredništvo

Diagnoza št. 11

Dvaintrideset je let, ko devetindvajsetega listopada je borba naša dobila cvet v AVNOJU — ki prva nam bila je vlada.

Fašisti so udarce zadnje dobivali od naprednih sil. Še z večjo vneto se je nadnje plaz ljudskih borcev zapodil.

Ni dolgo trajalo in zmago slavili smo povsod in vsi. Svobodo cenjeno in najbolj drago priborili smo si jo — sami.

Ko danes gledamo nazaj, drugičen svet je okrog nas.

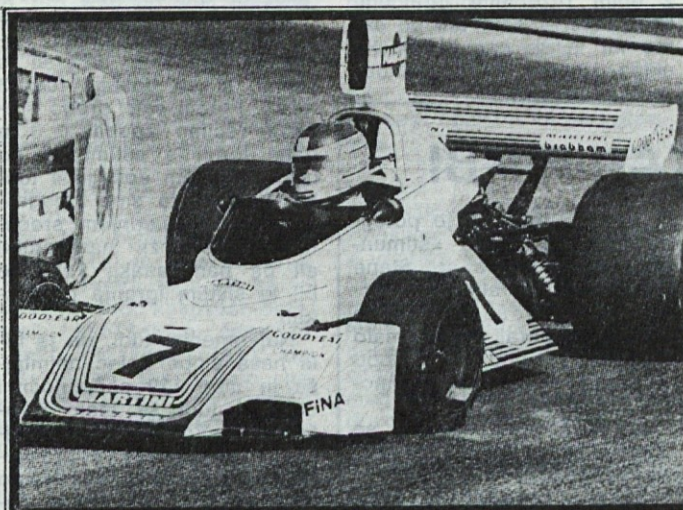
Zdi čudno se nam marsikaj, prehitel mnoge je razvoja čas. Lahko bi vneto borbe čvrste takratnih črnih, težkih dni prenesli danes v naše vrste, da mladi v delu taki bi bili. Pa že sedanost nas okupira. Smo izvolili nov sindikat, da nas slučajno ne uzurpira, kak tehno — ali birokrat.

Bilanca mesecev devet trenutek ta kar dobro kaže. Ostanemo, al gremo v svet, pa ne trdi niti ne laže.

Se pač tako je zasukalo bolj da, kot ne restrikcije so pomagalo, da nam po starem delati ne gre. Še ni kulturni človek vsak ki v Kostanjevico gre, če zaradi cvička izgubi korak, da kje nahaja se, sam več ne ve.

Pa vendar, saj smo samo ljudje, je stvar trenutne to psihoze. Poenostavljati stvari ne gre, tak je zaključek — diagnoze.

DIAGNOSTIK

ŠPORTNIK S PUSKO	MESTO V HRVAŠKEM ZAGORJU	MAJHNA LATA	ČE	DANILO TRPIN	IGLAVCI (NASLOV KO-SOVELOVE PESMI)	JEZERO V SZ
GLASB. KOMP. ZICIJA						
POLJSKI VLACILEC						
KOŠARKAR TVRDIČ				RADIJ PTICA SEVERNIH MORIJ		
PRIPOVEDNE PESMI				REKA V EGIPTU PITJE NA "EKS"		
NEKDANJA SREDNJA ŠOLA					ŽITNA BOLEZEN	FR. FILM. KOMIK (JACQUES)
ŠTEFAN FRANKO	GORSKI KOZEL	REKA V SIBIRIJI (4270 km)	VISOKA IGRALNA KARTA	100	VRSTA HRUŠKE	IZENAČENOST IRIDIJ
POSLEDEK, SLASČICA						GOZDNA ŽIVAL GRASČINSKO POSESTVO
KOLEKTIV GLASBENIKOV				MESNI IZDELEK	OVOJ, ZAVITEK OTON CVEK	
ZDRAVILNA TRAVNIŠKA RASTLINA			OPOMBA	SKUPINA OTOKOV V JADRANU ANTON TORKAR		
MESTO V SZ (METALURGIJA)			SESTAVIL: JOŽE J. PETELIN	KEMIJSKI ELEMENT (Ca) PLOHA	DARKO RAMOVŠ	VODNO PREVOZNO SREDSTVO OBRAT, ZASUK
LANTAN			PRIPADNIK IBEROV	SEVERNO-ATLANTSKI PAKT REDOVNICA	DEL KOH. OPREME GR. JUNAK, ZHAN PO PETI	
Z. IME (NEKDAJ POPULARNA POPEVKA)				PREDUJEM	DEL MOTORJA	VODNA ŽIVAL TEBE
SAMO, ZGOLJ		Č. R. TVOR ZELJKO PIRNAT			POLDRAG KAMEN	DOKTOR NOVO MESTO
AKADEMSKI NAZIV					STAROSTNI POJAV	
APARAT, STROJ					KRILO RIMSKE VOJSKE	ZMAGA PRI ŠAHU